Genciano. Herba veg. treege amara, kun blua floro, uzata por fari infuzaĵojn, likvorojn (gentiana).

Genealogio. Tabelo de deveno k parenceco de la membroj de gento: fari, starigi la ~on de familio; la ~o de David, de raséevato. ~a. Rilata al ~o: (f) ~a arbo (kies trunko estas la unuaj gepatroj, k branĉoj la posteuloj).

generi Z (tr) (p.p. virseksulo). Produkti vivantan samspecan kiel si estaĵon; naskigi: Abraham ~is Jakobon; de li devenis la tuta ~o Z (idaro). ~ado. Ago ~i: homa, besta, vegeta ~ado; spontanea ~ado (produktado de vivo, okazanta laŭ kelkaj scienculoj sen antaŭa ĝermo). ~a. Rilata al ~o: ~aj organoj.

*Generacio. Tuto de la proksimume samaĝaj homoj vivantaj dum la sania tempoperiodo kalkulata laŭ la mezkvanta daŭro de la tiama homa vivo: la nuntempa ~o malamas la militon B; Espotravivis jam tutan homan ~on Z; k mortis Jozef k ĉiuj liaj fratoj k tiu tuta ~o Z; oni katkutas proksimume kvin ~ojn en unu jarcento; ĉar riĉeco ne daŭras eterne, k krono ne restas por ĉiuj ~oj Z; liaj heroaj faroj transrakonliĝas de ~o al ~o.

Generalo. Militestro supera al kolonelo, kiu komandas brigadon, divizion, korpuson aŭ armeon. Ĉet~o. Plej supera ~o, kiu komandas la tutan militistaron k ĉiujn aliajn ~ojn de lando aŭ liganaro.

generatoro. 1 < Aparato aŭ maŝino, kiu produktas kontinuan aŭ alternan elektran energion de alta aŭ malalta frekvenco aŭ tensio: kiam oni parolas pri elektra ~o temas en realeco nur pri transformiĝo de mekanika, kaloria aŭ ĥemia energio en elektran. 2 \$ Maŝino produktanta energion: gas~o, glaci~o.

genezo Z. 1 La unua libro de la Biblio, rilata al la origino de la mondo. 2 (1) Origino, deveno: skizi la ~on de la ideo pri linguo internacia.

Genlo. 1 Antikva diaĵo, kiu zorgas pri la destino de ĉiu homo: la Romanoj oferis at siaj ~oj. 2 Fabela estaĵo, feo, koboldo kc: bonaj, malbonaj ~oj. 3 Plej alta grado de la homaj kapabloj; superega inteligento: por krei linguon internacian estis necesa la ~o de Zamenhof B; jam ne unu universala ~o, kiu

povus reformi la mondon, forputris ja en la senfeligejo $^{\rm Z}$; se lia \sim 0 ne superas en tio ĉi mian $^{\rm Z}$. (Kp talento, spriteco, naturdoto). \sim a. Havanta \sim 0n: \sim a homo, spirito, verko, ellrovo; kiel ajn \sim a la sistemo estus $^{\rm Z}$; \sim uto.

Genisto. Arbeta veg. el fam. fabacoj, kun flavaj floroj (genista).

*Genitivo (G). Deklinacia kazo, kiu montras posedon, kvaliton, la tuton, de kiu oni prenas parton ktp, ordinare tradukita en esp-o per la prepozicioj de k da.

*Genoto. Eta raba besto el fam. de ursoj kun bela valora felo (genetta).

genro. 1 (G) Seksa karaktero de substantivo aŭ pronomo: vira, ina, neŭtra ~o; la gramatika ~o ne ekzistas en esp-o. 2 Grupo da zoologiaj aŭ botanikaj specoj, kiuj prezentas komunajn karakterojn; specaro, gento, grupo.

*Gento. 1 Grupo da kelkaj familioj devenaj de unua sama prapatro, kune vivantaj k ordinare regataj de unu sama estro; subdivido de nacio; popoleto: la sovaĝaj ~oj de Afriko; la ~o de Jakob; la hebreaj ~oj; la romanaj patriciaj ~oj (Kp Familio, Klano, Tribo, Frantrio). 2 Raso: la homa ~o; la germanaj ~oj. 3 Subdivido de familio en zoologio k botaniko (= specaro, genro) (Kp vico, Klaso, Ordo).

*Genuo. Antaŭa parto de la artiko kuniganta la femuron kun la kruro: preni infanon sur ta ~ojn. (Sur)~l (ntr). 1 Fleksi la ~ojn. 2 Sur~iĝi.

geodo &. Minerala, kavforma maso, sfereca, interne kovrita de kristaloj. Kp gango.

Geodezio. Scienco per kiu oni difinas la grandon kaj formon de la tero aŭ de parto de la tero.

geofiziko (Sc). Scienco pri la fizikaj leĝoj de la tero.

geografo = geografiisto.

Geograflo. Scienco, kiu pritraktas la aspekton de la diversaj regionoj de la tero: nomoj propraj $k \sim aj$ ricevis en la vortaro apartan lokon; $\sim a$ karto.

Geologo = geologiisto.

Geologio. Scienco, kiu studas la solidan ŝelon de la tero k la fenomenojn rilatantajn al ĝia konsisto.